

Jeg kvitterer for, at hr. Niels Helveg Petersen nævner både Tyskland og Frankrig, men hvem var først ude?

Jeg er faktisk meget glad for, at vores statsminister var ude sammen med syv andre regeringschefer og netop slog fast, at den holdning, som var meget firkantet fra navnlig Tyskland, og som man her gav udtryk for, ikke sådan var en holdning, som tyskerne automatisk kunne diktere de andre EU-lande.

Det var med meget velberåd hu, at man gik ud og sagde: At Gerhard Schröder står i valgkamp og svinger sig op, er altså ikke ensbetydende med, at det er holdningen i EU. Sådan har det jo været alt for mange gange i historien. Jeg synes, det var modigt, det var rigtigt, og det var flot.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

I sin ordførertale kom hr. Niels Helveg Petersen til sidst ind på spørgsmålet om et mandat fra FN's Sikkerhedsråd, hvis man i Det Radikale Venstre skulle have støttet en dansk aktion.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge hr. Niels Helveg Petersen om, hvad den store forskel er i forhold til 1998, hvor man jo ikke havde et mandat fra FN's Sikkerhedsråd, hvor hr. Niels Helveg Petersen jo var udenrigsminister, og hvor man ikke tillagde det den samme vægt, som hr. Niels Helveg Petersen gør det i dag, at få FN-mandatatet.

Hvad er det, der er den store forskel fra 1998 og frem til 2003, hvor det netop er en anden situation, og hvor det ikke er som i 1998? I 1998 mente De Radikale noget andet.

Derudover vil jeg spørge hr. Niels Helveg Petersen om, hvor lang tid våbeninspektørerne skal have. Er det måneder, vi taler om? Er det år? Hvad skal være deadline? Skal der stilles en ultimativ deadline for Saddam Hussein, eller er det noget, der skal være til forhandling?

Kl. 17.20

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Hr. Niels Helveg Petersen siger, at Det Radikale Venstre ville have støttet en aktion, hvis der havde været et klart FN-mandat, hvis FN's Sikkerhedsråd havde vedtaget en resolution om det. Så vil jeg bare lige erindre hr. Niels Helveg Petersen om, at da hr. Niels Helveg Petersen var udenrigsminister under Kosovokrisen, oplevede vi faktisk, at en radikal udenrigsminister accep-

terede en aktion uden en vedtagelse i FN's Sikkerhedsråd. Det vil jeg bare lige minde hr. Niels Helveg Petersen om, der i denne sag hænger sin hat på FN's Sikkerhedsråd.

Så vil jeg også spørge hr. Niels Helveg Petersen, om hr. Niels Helveg Petersen kan bekræfte, at Sverige i 1998 mente, at det folkeretlige grundlag for at lave en aktion i forhold til Irak dengang var utilstrækkeligt i forbindelse med det beslutningsforslag, som den gamle regering fremsatte.

Endelig vil jeg spørge hr. Niels Helveg Petersen, om den radikale gruppe stemmer samlet i denne sag. Jeg har lagt mærke til udtalelser fra det radikale folketingsmedlem hr. Naser Kader, der til Ekstra Bladet den 9. februar siger: FN-mandat eller ej, masseødelæggelsesvåben eller ej, Saddam Hussein skal bare væk, uanset et FN-mandat.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er helt korrekt, som hr. Rohde siger, at i 1998 var de lande, der var imod en vedtagelse, imod en militær aktion, overhovedet ikke ivrige med at bringe sagen for Sikkerhedsrådet. De lod det sådan set passere, de tog den militære aktion til efterretning. Det er mildest talt ikke det, der er sket her, hvor de aktivt har ytret sig imod.

Hvem var så først ude? Jeg siger ikke, det alene var statsministeren, men jeg mener, statsministeren har bidraget til den europæiske splittelse.

Til hr. Troels Lund Poulsen: I 1998 var der i hvert fald tre store forskelle. Våbeninspektørerne sagde dengang: Vi kan ikke komme videre, vi kan ikke opfylde vores mandat. Det siger de ikke nu. For det andet: Situationen i Sikkerhedsrådet var fuldstændig anderledes; det forklarede jeg lige her for nylig. Endelig for det tredje: Det, vi gjorde den 17. februar, var et led i opbygningen af et pres mod Irak, som førte til et resultat. Herculesflyet blev besluttet den 17. februar. Den 20. februar indgik Kofi Annan en aftale om genoptagelse af våbeninspektionen med den irakiske regering.

Til hr. Peter Skaarup: Jeg er stolt af at have et medansvar for det, der skete i Kosovo, dels fordi vi dér med et militært indgreb reddede kosovoalbanerne fra fordrivelse og fra at skulle tilbringe resten af deres liv og i generationer i flygtningelejre, dels fordi det jo førte til, at Milosevic nu sidder anklaget for krigsforbrydelser i Haag. Det er ikke et dårligt resultat.